

Z cizích literatur

Drieux La Rochell: 1. La Suite dans les Idées

2. Le Jeune Européen

Drieux je stále čten; první z uvedených spisů nedávno vyšel ve vydání pátém, druhý ve třetím. Divná kompozice ultramodernisty, kapitalisty a komunisty; je bonapartista, fašista, blízký Action française, a rozumí se také přívrženec Freuda; je nebojácný a mluví kasárensky zejména o pohlavních věcech, prodělal válku a byl několikrát raněn. Neohlíží se tedy na formality staré společnosti a literatury. Po svých dřívějších pracích (zejména v prorocky stylizované kritice moderní Francie v *Mesure de la France*) podává *La Suites* psychologické studie rozmanitých pochybných charakterů; autor ty studie počítá k poezii, nejen některé partie volného verše à la Whitman, nýbrž i prózu.

Studie o mladém Evropanu začínají konstatováním, že jeho matka nevěděla, kdo byl jeho otcem (téma se v ací častěji, někdy podáno po lopatě, že matka nebyla hodná); chce tím říci, že mu otázka krve, rasy, národnosti je lhostejná. Je západník, vyrostlý, vychovaný na Západě, ale to vychování, ostatně hodně pochybné, je mu jen prostředkem orientovat se všeobecněji, katolicky, jak to udělala Francie od 12.-17. století. Evropa je pokryta ruinami kostelů bez Boha a zámek bez králů a žije v uctívání těchto ostatků, nemajíc síly, aby je přetvořila a oživila, jak to učinila v středověku s ruinami řeckými a římskými. Dnes Evropa miluje ruiny pro ruiny - láska zchudlých starců, kteří od bohatých Američanů vybírají za návštěvu vstupné. A Američané? Slepí vykořisťovatelé, kteří také již vykopávají ruiny Aztéků a Mayů, utekli z umírající Evropy, ale tím se jí nezhostili. Evropa je stará: Italové ohniví, ale prázdní, Španělové zapomenutí, Francouzové v anestézii, Angličané bez zaměstnání, Skandinávci konzervovaní v ledu, Němci otupení prací, mladí Slované narození příliš pozdě do světa příliš starého... Drieux věří v úpadek Evropy, Asie, Ameriky, celé planety, a oddává filozofii té dekadence. Ale víra v dekadenci je stejně nicotná jak víra v pokrok - - ať umře člověk, ať žije svět! Člověk umírá, ale neumírá Duch - historie, věda nic nepomohou, Duch je mimo čas atd. Jak vidno, Nietzsche a ostatní sloupové moderních duchaplností.

Z cizích literatur. Přítomnost, 5, 1928, č. 23, s. 361-362, 14. 6. - Podepsáno B. L. A ÚTGM - CD 28, strojopis textu recenze, nedatováno, podepsáno B. L.

Nadslovanství

Ve zprávách českých listů o zájezdě našich oslanců do Jugoslávie byla zmínka, že při jedné řeči Kramářově Štěpan Radić oponoval. Z referátu tisku nemohli jsme vyrozumět, o čem šlo. Měli jsme dojem, že na pokyn zpráva o aféře byla hodně ztlumena. Teď však přicházejí zprávy z Bělehradu a Záhřebu, a také účastníci bělehradského zájezdu rozvazují a dávají vůbec zprávy, aneb aspoň „pokyny“. Ze všeho vychází najevo, že někteří vůdcové naší delegace si nevedli tak, jak se od hostů v každé zemi očekává. Také řeči i dr. Kramáře i dr. Uhlíře dokazují, že pánové situaci v Jugoslávii naprosto neznají. Dr. Kramář rozhovořil se o svém nadslovanství hned na nádraží v Bělehradě. Ale jeho řeč byla přijata velmi chladně. Když pak mluvil v plenárce, vystoupil Štěpan Radić a odmítl velmi důrazně známé nářky dr. Kramáře na ty, kteří vrahům podávají ruce. Zprávu o tomto incidentu listy zamlčely, nikoli kvůli Kramářovi. V dalších svých řečech dr. Kramář už byl opatrnější. Přesto v řeči na banketě, třebaže jen skrytými narážkami, hučl svoji. K tomu však byl tak beztaktní, že pochválil Mussoliniho pro jeho sociální reformy. Na to byl zakřičen slovem „Matteoti“. Také Pavel Radić reagoval na řeč a velmi ostře ji odmítl. Dr. Kramář všemožně usiloval, aby byl přijat on sám jediný králem. Patrně mu nedal Benešův vzor londýnský klidně spát, ale srbští politikové našemu nadslovanu tohoto spacího prášku nedopřáli. Patrně pan Kramář vlastní důvod odmítnutí z různých řečí vycítil.

Nejen v Jugoslávii, nýbrž i v Bulharsku nadslovanství našich politiků nenese kýženého jimi ovoce. Tentokrát se jedná o aféru agrární strany. Byl totiž učiněn pokus v mezinárodním agrárním byrů, utvořit zvláštní sekci Malé dohody. K tomu účelu byli pozváni členové bulharské, chorvatské, srbské, polské a rumunské delegace, a těm německy bylo vyloženo, o čem běží. Po jednání, jemuž mnozí členové nerozuměli, byl podepsán protokol, jehož stručný obsah zněl, že ministr Hodža bude předsedou nové sekce a jeho žurnalistická famula sekretářem. Když však křivolaké jednání bylo Bulhary a jinými členy prohlédnuto, byl podpis bulharského člena na protokole odvolán. Bulharští členové celou věc objasnili českým členům, kteří, jak se rozumí samo sebou, do toho jednání o malodohodovou sekci pozváni nebyli. Také francouzský delegát Florand se proti těmto metodám velmi ostře vyslovil. Netřeba výkladu o tom, jakou politiku ministr Hodža sleduje. Chtěl mít oficiální místo, kde by svou osobní politiku ve jménu nadslovanství prováděl. Není to ponejprv, co ministr Hodža, prostě řečeno, svou politickou polévku jak se patří přesoluje.